Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás
Tárgy 323.1(439 Bp)(
Hely
Idő 1913
Személy

Szerző
Cím Japánok és kinaiak.

Forrás: Pesti napló

Bp- (Hely) 1913 III/20 (Idő) (Köt.

Fővárosi Könyvtár

Japánok és kinaiak.

— Harc a porcellánok körül. —

(Saját tudósitónktól.) Jó ismerőse minden budapesti kévéházlátogatónak az a sok vágottszemü, sárgaképü japán és kinai fiu, akik dadogó beszéddel, fogatlan szájuk mosolyával kinálják furcsa, különös, szürke és barna porcellánjaikat. Az árusok valóban japánok és kinaiak, az áruk azonban annál kevésbbé azok. Nagyon ügyesen utánzott japán és más ázsiai motivumokból készíti ezeket számos cseh gyár.

De ez mellékes. A japán fiuk igen kedvesek, bájosan tördelik a német szavakat, szivesen alkusznak és szivesen engednek az árból, ugy hogy a közönség mindig vásárolt tőlük.

A japán és a kinai tudvalevőleg nagyon szerény, kevéssel megelégszik és kevésből megél. Ezért tudtak ezek az árusok megélni.

Azonban a gazdasági válságok és az általános pangás, mint mindenre, ugy reájuk is kihatott. Az emberek vigyáznak minden krajcárjukra és nem vásárolnak felesleges dolgokat. A japánok szomoruan vették észre keresetük csökkenését és annak okát nem a gazdasági pangásban, hanem a kinaiakban találták meg.

Ezzel kitört a harc a japánok és a kinaiak között.

Budapesten ugyanis van japán és kinai kolónia. A két sárga faj ideszármazott tagjai azonban nemcsak, hogy nem érintkeznek egymással, hanem egyenesen gyülölik egymást.

A japánok ugyanis már legalább öt éve laknak itt és mindnyájan ilyen csecsebecsékkel házalnak. Nincsenek sokan — körülbelül ötvenen — és kereseményükből köztársasági alapon élnek meg.

Mintegy másfél év előtt telepedett le a Szövetség-utca 4. számu házban az első kinai. Azóta még vagy tizennyolc kinai jött Budapestre és a Szövetség-utca 4. és 17. számu házban, valamint az egyik Huszár-utcai házban találtak szállást. Ők is ilyen faragványok elárusitásával akarták megkeresni a kenyerüket és a japánok egy ideig nem törődtek velük.

Most azonban a rossz „üzletmenet" folytán már elhatározták, hogy szerzett jogaikat megvédik és a kinaiak konkurrenciáját lehetőleg tönkreteszik.

Ehez több eszközt akartak felhasználni. Tudvalevőleg az utcai árusoknak, illetve a mozgó árusoknak hatósági engedélyre van szükségük. Mivel azonban a kérdés most van szabályozás alatt, a hatóságok nagyon elnézően bánnak ezekkel a mozgóárusokkal és nem bánják, ha nincs is valamelyiknek engedélye. A kinaiak között volt egynéhány, akinek nem volt sem engedélye, sem iparigazolványa, ezeket a japánok sorra feljelentették.

Azok mellé pedig, akik engedély alapján házaltak a kávéházakban, egy-két ügyes japán fiut osztottak be. Ezek folyton követték a szegény kinait és a kávéházakba lehetőleg előbb surrantak be, mint a kinai, ugy hogy ennek vásárját tönkretették.

A kinaiak egy ideig küzdöttek a megsemmisitő terv ellen, de most végre kiálltak a versenyből. A kávéházakban ismét a japánok az urak és ugy látszik, teljesen meg fognak szabadulni a versenytől.

Egy ideig ugyanis ugy próbáltak magukon segiteni a kinaiak, hogy feleségestül, sőt néha gyerekükkel együtt kiálltak az utcára és mindenféle kinai játékokat és selymeket árusitottak. Azonban ezekre még kevésbbé akadt vevő.

Az utóbbi hetekben mindenfelé lehetett látni ezeket a kinai férfiakat és asszonyokat, amint nagy népcsődület közepén állottak, de most már eltüntek az utcákról.

A kinaiak elhatározták, hogy itthagyják Budapestet. Kivándorolnak. Az itt lakó kinaiak közül a mult héten már nyolcan felmondták nyomoruságos lakásukat, e héten már el is hagyják odujukat. Valószinüleg követni fogja őket a többi is.

Beszéltünk egyik ház házmesterével, aki a következőket mondta a házban lakó kinaiakról:

— Négy kinai lakónk volt. Négy család. Két szobában laktak. Sohasem lármáztak, csöndesek és szerények voltak. Néha alig ettek valamit, de a házbért pontosan kifizették hetenkint. A legutolsó héten azonban már az egyik nem tudta kifizetni, a többiek rakták össze számára a pénzt. De fel is mondtak mind a négyen. Eleinte, mikor idejöttek, — másfél éve — elég jól kerestek, hanem most néha napokig itthon hevertek. Beszélni nem tudtunk velük, mert alig tanultak meg egy-két szót magyarul. Többnyire anyanyelvükön beszéltek, de egyikük franciául is tud.

A kinaiak tehát elmennek Budapestről, egy érdekes néppel megfogyatkozik Budapest és a kis gazdasági harcban ismét a friss, ügyes, szivós japáni marad felül...

Központi nyomtatványok XX. csoport 32/a sz.

Székesfővárosi házinyomda